

Lipin pučkoškolac

br. 3.
šk. g. 1997./98.
OŠ M. Gupca

U ovom broju čitajte:

- PROGRAM GLOBE
- RODITELJI BEZ SLOBODNOG VREMENA
- TUČNJAVE U ŠKOLI
- ZAŠTO BRBLJAMO ZA VRIJEME SATA
- STRANICA IZ SPOMENICE
- PREPORUČUJEM KNJIGU

Lipici na lipi

Impressum- sivar

LIPIN PUČKOŠKOLAC
novinarsko-literarni list
učenika OŠ Matije Gupca

IZDAVAČ:
OŠ Matije Gupca
Ulica M. Gupca 2
49245 GORNJA STUBICA
tel. 049/289-164
fax 049/289-164

UREDNIŠTVO:
Tino Moštak (grafičko oblikovanje)
Danijela Gudan
Ivana Junković
Ivan Dinjar

NOVINARI:
Jadranka Obestar
Kristina Posavec
Maja Hanžek
Ksenija Kuhta
Filip Dremptić
Danijel Hanžek
Stjepan Kontent
Martina Mikulić
Mirjana Poštek

Naslovica: Juraj Lukina

**KOMPJUTORSKA
OBRADA:**
Siniša Pužar, učitelj informatike

**GLAVNA I ODGOVORNA
UREDNUCA:**
Branka Vrbanec, učiteljica hrvatskog jezika

PRIPREMA I TISAK:

SLUŽBENI GLASNIK
Krapina

NAKLADA:
300 kom.

UVODNIK

Eto, došla je i "treća sreća", treći broj našeg i vašeg "Lipinog pučkoškolca". Ponosni smo na našeg predhodnika "Lipin pučkoškolac 2" koji je predstavljao našu Županiju na državnoj smotri listova. Iako se rijetko tko odriče dobitne kombinacije, ovaj je broj ponešto drugačiji od svojih predhodnika. Odmiče se od literarne prema novinarskoj koncepciji, a došlo je do promjene kormila broda ovog lista. Prof. Ines Krušelj - Vidas, kojoj zahvaljujemo na strpljivom i predanom radu s mladim novinarima, predala je svoju "mučiteljsku" stolicu novoj urednici. Tradicija se ipak nastavlja u pogledu cjelokupne pripreme lista u našoj školi.

Nadamo se da smo i ove godine pisali o onome što želite čitati, što je vama blisko. Ovo je školski list, koji osmišljavaju i čitaju učenici, a pohvale i kritike primamo od svakoga!

Uredništvo

SADRŽAJ:

*UVODNIK.....	2
*PROGRAM GLOBE.....	3
*AGRESIVNOST U ŠKOLI.....	
TKO SE TUČE TAJ SE VOLI.....	4
*KAKVU ŠKOLU ŽELIMO.....	5
*KRITIČKO OKO.....	6,7
*ETNO KUTAK.....	7
*VIJESTI IZ ŠKOLSKOG ŽIVOTA.....	8
*ŠKOLSKI VRT I VOĆNJAK.....	9
*PRIKAZ RADA KUD-a I MALIH FOLKLORAŠA.....	10
*ZAŠTO BRBLJAMO ZA VRIJEME SATA.....	11
*DANI KRUHA U NOVOJ GRADIŠKI.....	12,13
*VOLIM I POSTOJIM! ANONIMNA ANKETA O PRVIM SIMPATIJAMA.....	14
*STRANICA IZ SPOMENICE.....	15
*STRANICE OSMAŠA.....	16,17
*LITERARNO - LIKOVNI RADOVI.....	18,19,20,21
*KAD SMO BILI MALI.....	
MALA ŠKOLA.....	22
*KAKO PROVODIMO SLOBODNO VRIJEME.....	
PREPORUČUJEM KNJIGU.....	23
*VIŠE OD NATJECANJA.....	24
*RAZBIBIRIGA.....	25,26
*STRIP.....	27

Naša škola na svjetskoj računalnoj mreži - INTERNETOM GLOBALNI POGLED U SVIJET

Program Globe
(globalno učenje i opažanje za dobrobit okoliša)

Ideju programa GLOBE obznanio je američki potpredsjednik Al Gore na Dan planete Zemlje 1994. god. Vlade mnogih zemalja širom svijeta potpisale su ugovore o provođenju programa GLOBE. 13. travnja 1995. god. Republika Hrvatska postala je potpisnicom tog ugovora. Tijekom 1996. god. i naša škola se uključila u program GLOBE.

Što je to program GLOBE?

Zbog sve većeg zagadivanja zemlje i atmosfere, dolazi do narušavanja globalnog okoliša. Posljedice toga su nesagledive. Sve češće smo svjedoci raznih prirodnih katastrofa, klimatskih promjena, globalnog zatopljenja, pojave ozonskih rupa i slično. Potrebno je odgovorno se ponašati prema okolišu, a buduće generacije odgajati i obrazovati da čuvaju "jedinu Zemlju".

Program GLOBE razvija kod učenika ekološku svijest, razumijevanje pojava i procesa, te spoznaju o potrebi očuvanja prirode.

Učenici mijere i bilježe podatke iz neposrednog okoliša i upućuju ih u američku znanstvenu bazu, gdje se pristigli podaci obrađuju i koriste za izradu vizualizacija i modela za bolje razumijevanje i tumačenje, kako globalnog okoliša, tako i lokalnih specifičnosti.

Svaka GLOBE škola mora imati mjerne instrumente i kompjutorsku opremu te priključak na INTERNET radi komunikacije s drugim školama i znanstvenicima.

15.11.1996. god. bili smo prva osnovna škola iz Hrvatske koja je poslala podatke u centralno računalo Bolder, Colorado, USA.

Za sada obavljamo atmosfersko - klimatološko (temperatura zraka, količina padalina, oblačnost) i hidrološko (temperatura i pH površinske kopnene vode) mjerjenja. Do sada smo poslali podatke za više

od 1300 mjerjenja. Cilj nam je uključivanje u druga mjerjenja, prvenstveno biološka i geološka, te povezivanje s drugim GLOBE školama iz svijeta.

Učenici su se vrlo rado uključili u rad programa i savjesno vršili mjerjenja, slanje i obradu podataka. Na taj način oni razvijaju pozitivan stav prema prirodi koja nas okružuje.

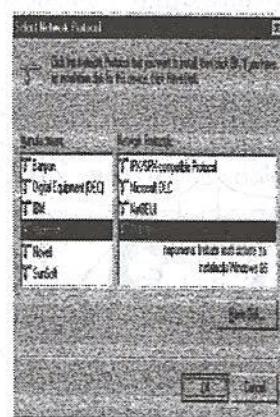
prof. Sanja Knezić

Spajanje na Internet

Podešavanje protokola

U My Computer odaberite Network, te tipkom izaberite TCP/IP i u okviru Manufacturers izaberite Microsoft, a u Network Protocols TCP/IP. Tu su Vam potrebne diskete ili CD za instalaciju Windows-a.

stranica iz programa

SVIJET INTERNETA

INTERNET je najveća računalna mreža s više od 10 milijuna korisnika. Internet nam služi za pretraživanje (korištenje) E-mail - a, WWW (World, Wide Web) stranica, itd.

Najpopularniji programi za pretraživanje WWW stranica su Netscape Navigator i Microsoft Internet Explorer. Ja mislim da je svijet INTERNETA jako zanimljiv i da se u njemu može pronaći za svakoga ponešto.

Za spajanje na INTERNET potreban vam je kompjuter (obično PC), modem, telefonska linija, programi za pristup mreži (Windows 95 Dial up) i korištenje mrežnih usluga (MS Internet Explorer, Netscape Navigator).

Ako ste riješili i novčane probleme, možete početi sa "surfanjem".

Tino Moštak

TUČNJAVE U ŠKOLI

Agresivnost u školi

Agresivnost je opaka pojava koje ima u školama sve više. Javlja se u više oblika: kao agresivnost učenika prema učeniku, prema inventaru škole ili kao agresivnost učitelja prema učenicima.

Mi odrasli sjećamo se iz dana svoga školovanja da je agresivnosti od uvijek bilo u školama. Mišljenja sam da se svaki oblik agresivnosti ne može osuditi. Svakodnevne svade i tučnjave u razredu nisu iskorijenili ni najbolji učitelji, a u obitelji nisu je mogli spriječiti ni uzorni roditelji. Zaista se čini da se prepirke i agresivni ispadni događaju i među dobrim prijateljima te prije učvrsćuju prijateljstvo nego ga slabe. Ipak, svima je jasno da je međuljudske konflikte potrebno i ispravno rješavati ljudskim sporazumi-jevanjem, miroljubivim dijalogom. To je i odgojni cilj škole, ali kako do te zrelosti dovesti sve učenike? Može li svako dijete ovladati tehnikom verbalnog rješavanja konfliktata?

Iako je treba osuditi za školu, nije opasna ona agresivnost koja je uzrokovana specifičnim uvjetima života i rada u školi, za koju se lako utvrde uzročno-posljedične veze. Tragična je ona agresivnost koja se iskazuje kao brutalnost bez samosavladavanja i srama. Na žalost, upravo je ova vrsta agresivnosti u porastu kod školske populacije. Uzroke nalazim u tome što je nastupilo razdoblje duboke krize društva i obitelji, a rješenje je vraćanje na izvore naše kršćanske civilizacije i kulture.

pedagog: Drago Sedlar

PRIJATELJSKI OBRAĆUN

PIŠE: Mirjana Poštek
CRTA: Juraj Lukina

TKO SE TUČE TAJ SE VOLI??!

U našoj školi gotovo svaki dan izbijaju tučnjave. Većinom nije ništa ozbiljno, ali ima dječaka, a čak i djevojčica, koje se vole zadirkavati i svađati. Uglavnom se svađaju zbog sitnica, pa se i potuku. Onda se dugo ljute jedan na drugoga, pa se kas-nije mole za pomirenje. Tada dežurni učenici na hodnicima često imaju problema zbog takvih "OSVETLJIVACA". Djevojčice uglavnom imaju "DUGI JEZIK" pa klepeću jedna protiv druge sve što im padne na pamet, ogovaraju, a glume prijateljice. Često dođe i do čupanja suparničke kose. Postoje i tučnjave, "DJEČACI protiv DJEVOJČICA" i obrnuto. Dječaci ponekad više vole zadirkavati ženski rod nego muški - to im je nekako slade. Zatim navale "ČOPOROVI" jedni na druge i opet nastane kaos. Ponekad se znaju dogoditi razbijena stakla, a čak i pušnute ruke, slomljene noge, razbijeni nosovi i puno plaća. Zato i dobri učenici moraju ispašati zbog svadljivaca, plaćajući za štetu počinjenu u školi. Tu ima i puno posla za dežurne učitelje, a posebice za gospodina ravnatelja; puno učenika svakodnevno završi u njegovoj kancelariji zbog "lijepog" ponasanja.

Mislim da se takvi problemi moraju izbjegavati koliko je to moguće, a ako već dođe do svađa i sukoba, treba znati popustiti i prijateljski se pomiriti.

Danijela Gudan

KAKVU ŠKOLU ŽELIMO!

OSNOVNO O NAŠOJ ŠKOLI:

- veličina - 3 597m²
- 36 nastavnika; 20 u predmetnoj, a 16 u razrednoj nastavi
- u sklopu matične škole - četiri područne -

Sv. Matej
Dubovac
Dobri Zdenci
Hum Stubički

Zapisale: Kristina Posavec
Jadranka Obestar

ŠKOLA U "FUTURU TREĆEM"

Takva škola bila bi vrlo moderna i opremljena bogatom tehnologijom i kompjutorima, a sadržavala bi i brojne sportske terene namijenjene za bavljenje različitim sportovima. Zapravo, takvu školu već imamo, ona je doista dobro opremljena grafičkom opremom, samo obrazovanje je prilično dobro, pa od budućnosti očekujemo samo bolje iskorišten vanjski prostor, te moguću izgradnju sportskih terena, nadajmo se još boljoj opremi, koju ćemo s vremenom sigurno nabaviti, kako bismo bili u korak sa suvremenom tehnologijom.

Ipak, sam izgled škole ničim ne utječe na naše ocjene, za njih se moramo sami potruditi, te biti uporni i željni znanja, a samo vrijeme će nam pokazati kako će naša škola izgledati u daljnjoj budućnosti.

Tko zna što će se sve do tada dogoditi, čovjek će vjerojatno i dalje zagadivati atmosferu, možda će Zemlja pasti u veliku ozonsku rupu i još se svašta može dogoditi ... postoji samo jedan način da saznamo, stoga otvorimo oči, načulimo uši i krenimo u susret budućnosti...

Ivana Junković

MOJA ŠKOLA BUDUĆNOSTI

Bila bi prava "fora" kad bi učenici sami mogli birati kakvu školu žele. No, mislim kako se ne bi mnogo toga moglo promjeniti jer je ova škola, koju polazim već osam godina i koja će me usmjeriti dalje, gotovo savršena.

Mnogo učenika bi željelo da škola uopće ne postoji. Mislim da su to samo prazne riječi i da bi svima nedostajala. Ma zbog kojeg razloga!

Željela bih da u sklopu škole imamo unutarnji i vanjski bazen gdje bi se svake subote održavao tečaj plivanja. Mogli bi dolaziti svi učenici, a osobito za vrijeme praznika. Bilo bi dobro da imamo tekstilnu učionicu u kojoj bi stručna osoba podučavala učenike kreiranju i izradi odjeće, a učenici bi mogli sami crtati, krojiti i šivati odjeću koja bi se nosila u školu. Subotom, poslije tečaja plivanja, učenici manekeni predstavili bi nove modele iz krojačke radionice.

Trenutno, to nisu baš ostvarivi prijedlozi. Vjerujem da će moje dijete ići u takvu novu, kreativnu školu koja će odgovarati njegovim interesima.

D. G.

VOLIM ŠKOLU!

Želio bih pravu školu u kojoj bi svi đaci veseljaci dobivali petice. Htio bih ići u školu gdje ima puno maštovitih knjiga koje preporučujem svim đacima divljacima dok se tuku. Volim ići u školu, a znate zašto? Zato jer mi je kod kuće dosadno. Ali neki put ne želim ići u školu zato jer sam prehladen. Vidite da nema puno razloga zašto ne bih išao u školu. Obožavam ići u školu jer u njoj imam puno prijatelja i ... ostalo neka ostane tajna.

Janko Škudar, IV. b
Literarna grupa

RIJEČ BIVŠE UČENICE ...

Vesna Jakopović, profesorica hrvatskog jezika, rekla je kako ona zamišlja školu u budućnosti:

"Maštajući o školi budućnosti ne smijemo zaboraviti na element humanosti. Tu prije svega mislim na odnos učitelj-učenik koji se treba izmijeniti. Naime, učenici trebaju svoje nastavnike doživljavati kao uzor s kojim se je moguće identificirati, ali i kao ljudе koje je lako učiniti svojim istinskim prijateljima. S druge strane, nastavnici bi trebali u djeci gledati ne samo "materijal" od kojeg će oblikovati svoje "umjetničko djelo", već i ljudska bića sa svo-

I. J.

RODITELJI BEZ SLOBODNOG VREMENA

Većina roditelja je u uvijek nečim prezaposlena i ne pronalazi vremena za svoju djecu.

Na taj su način djeca prisiljena da samostalno upoznaju pozitivne i negativne strane života, to ih čini ozbiljnima, te oni nekako prerano odlaze u svijet odraslih i često

Maja Hanžek, IV. b.

se nadu na krivom putu koji ih vodi u različita stanja u kojima posežu za cigaretom, alkoholom, drogom. Roditelji tada obično vide problem i žao im je što njihovo dijete preživljava teške krize. Naime, takvi prezaposleni ljudi imaju dobre namjere i nastoje omogućiti svojoj djeci lijep i ugodan život, no zaboravili su na činjenicu da djeci treba i nježna, topla riječ.

KRITIČKO

Noćna mora opasna po duševno zdravlje:

RODITELJI S NEDOSTATKOM SLOBODNOG VREMENA

Roditelji s nedostatkom slobodnog vremena? To je rečenica koju svi razumiju. Mnogo je to veći problem s dječjeg gledišta no što to misle odrasli. Mnogo roditelja nema vremena za svoju djecu. Neki su svjesni da to može ostaviti duboke ožiljke na psihi djeteta, dok drugi misle da je za djecu važno samo društvo vršnjaka. To je istina. Ali da bi djeca postala zdrava ličnost, trebaju dostatno komunicirati sa svojim roditeljima. Djeci je potrebna igra s vršnjacima, ali i razgovor s roditeljima. Djecu zaposlenih roditelja njihovi roditelji često zasipaju igračkama i misle da će te igračke nadomjestiti roditeljsku pažnju i ljubav. No, za razliku od takve vrste pažnje, postoji još gori način komuniciranja između roditelja i njihove djece. Taj način je da roditelj ima slobodnog vremena, a ne iskorištava ga u pravu svrhu, tj. za dobrobit djeteta. Treba ponekad osluhnuti i dječje srce.

PROBLEM PRIJEVOZA

PITANJE PRIJEVOZA

Na području čitave Krapinsko - zagorske županije javni prijevoz je u vrlo lošem stanju, kao i važnije prometnice. Autobusi i vlakovi su u vrlo trošnom stanju, a isto se može reći i za ceste koje su stare i napuknute. Ako se vozite autobusom na relaciji Gornja Stubica - Marija Bistrica, vidjet ćete da autobusi voze prilično nerедovito i s puno zakašnjenja, a slično se može reći i za druge relacije. Najgore je zimi kada autobusi kasne i po nekoliko sati, a nemaju ni grijanje. Govori se i o ukinuću vlaka iz Gornje Stubice prema Zaboku. Ako nam oduzmu i to prijevozno sredstvo, naše mjesto ostat će potpuno izolirano, jer većina naših ljudi i školaraca putuje vlakom kao najjeftinijim prijevoznim sredstvom, pa njegovo ukinanje ne bismo smijeli dopustiti. Mislim da je to vrlo osjetljivo pitanje za čitavu našu županiju, a posebno za Stubicu, kojoj zbog loših veza prijeti odvajanje.

I. J.

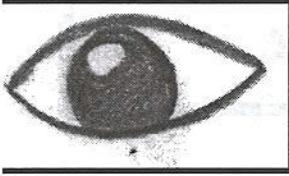

POSTOJI PROBLEM PRIJEVOZA, ALI I PROBLEMI S PUTNICIMA

Zamolila sam svog vozača autobusa Stjepana Pozaića da mi kaže nekoliko riječi o svojim iskustvima s učenicima.

"Prema meni su učenici pristojni. Zabavno mi je voziti ih i ne smeta mi njihovo pričanje ni buka. Zamjeram im to što se nemarno ponašaju i ostavljaju smeće u autobusu, a poneki čak uništavaju sjedala."

Mirjana Poštek —

MOŽEMO LI VJEROVATI GODIŠNJIM DOBIMA?

Nije li malo čudno što je kod nas snijeg pao već početkom desetog mjeseca, a sredinom jedanaestoga mjeseca je opet sunčano i veoma toplo.

Ova tipična jesen kao da je "POŠANDRCALA"; čas sunce prži pa svi furaju kratke rukave, a neki čak i, ne biste vjerovali, kratke hlače, a čas pljusne kiša iz vedrog neba, pa se zadrži i duže vrijeme. A tek kad opet padne snijeg, svi se stišćemo i "grlimo" svoje šalove, kape, rukavice i bunde.

Možemo li vjerovati našim "novim" godišnjim dobima? Bilo bi bolje da za Božić odemo negdje na more, a da za ljeto počnemo pripremati nove skije i skijašku opremu, pa da odemo negdje visoko u Alpe ...

D. G.

OBIČAJI U ZAGORACA

Postoji li ikoji Zagorac da nije sudjelovao u bilo kakvoj porodičnoj proslavi, priateljskoj veselici, društvenom običaju ili bilo kakvoj drugoj zgodi, a da nije veseloj volji dao oduška?? U prvome redu to su imendani i rođendani, kada u nekoj zagorskoj "hiži" ima veselja i zabave na pretek, a dodamo li k tomu i razna "pajdaštva" i "sporišča" na kojim se pleše, kliče, pjeva te pune i prazne dobre čašice vinca, onda vidimo da takvih zgoda u Zagoraca ima mnogo.

Jedno od najvažnijih je "Martinje" u studenom, kada se mošt krsti u vino. To je za svakog Zagorca najvažniji dan u godini kad uz obilnu kapljicu i večeru slavi rođendan vina. Tada biškup uz domištrante zahvaljuje Bogu na danom vinu, dobrom raspoloženju i plodnosti vinograda.

Svi izvode "Vinski Očenaš" i polože zakletvu u ime oca sunca, sina trsa i majke zemljice te duha od kojeg se moštek kuha, gutavca, štucavca i koraka kopitanca i teri po grobu vabi pijanca. Kada ceremonija završi, Zagorci zapjevaju prigodne pjesme i ostaju nazdravljati vinu do dugo u noć.

I. J.

ETNO KUTAK

OBIČAJI ZA BADNJAK

Na badnji dan kod nas je uvijek svečano. U kući vlada blagdansko raspoloženje. Djed i baka ustaju i idu nahraniti blago, svinje i perad. Mama od ranoga jutra peče kolače, mijesi i priprema jer do večeri mora sve biti gotovo. Mi djeca se igramo ili pomažemo mami kad joj nešto treba. Tata je zadužen da pripremi bor i da postavi na prozore svjetleće lampice. Kad dođe vrijeme za objed, onda svi zajedno ručamo. Običaj je da se na Badnjak posti. Zato se za ručak spremi samo riba i juha bez masti s malo mrkve i krumpira. Kad se smrači, svi se skupimo u kući jer počinju božićni sati. Kitimo bor. Kad se bor okiti, ispod njega slažemo jaslice i stavljamo slamu i pšenicu. Kad je sve gotovo, svi stanemo kraj stola, samo nema djeda. On otide posijeno koje mora donijeti u kuću. Kad uđe u kuću, kaže: "Hvaljen Isus i Marija. Mir kući ovoj." A mi odgovaramo: "I svima koji stanuju u njoj." Zatim nastavlja: "Daj vam Bog novčićuv, račićuv, pačićuv, pune štale blaga, pune koće svinj i zdravila vu teve hiže." Poslije toga upalimo adventske svijeće i svi zajedno izmolimo "Oče naš" i "Zdravo Marijo." Tada svi sjednemo na posijeno koje je donio djed i svatko mora malo pojesti i popiti. Poslije se posijeno stavi pod stol, a mi djeca legnemo na njega i tu se igramo. Tu noć na njemu spavamo, a stariji odu na polnoćku. Tako se dočeka Božić.

Maja Ilinić, III. a

MARTINJE

11. studenoga je Martinje. Toga dana ja slavim imendan i rođendan zato jer se zovem Martin. Navečer dan prije Martinja skupe se moji susjedi i rođaci i idemo po klijetima. Tamo ja krstim mošt u vino i govorim ovu litaniju:

"Mošte ja te krstim, u ime oca i sina i Bakusa i njegova sina.

Na ti malo soli da od tebe nigdar glava ne boli.
Imir s tobom nek bude navek. Amen!"

Na kraju idemo u klijet mog đeda i bake. Tamo jedemo pečenu gusku s mincima, pjevamo i veselimo se do kasno u noć, jer je to naš narodni običaj.

Pavalić Martin, III. b
(član Etnografske grupe)

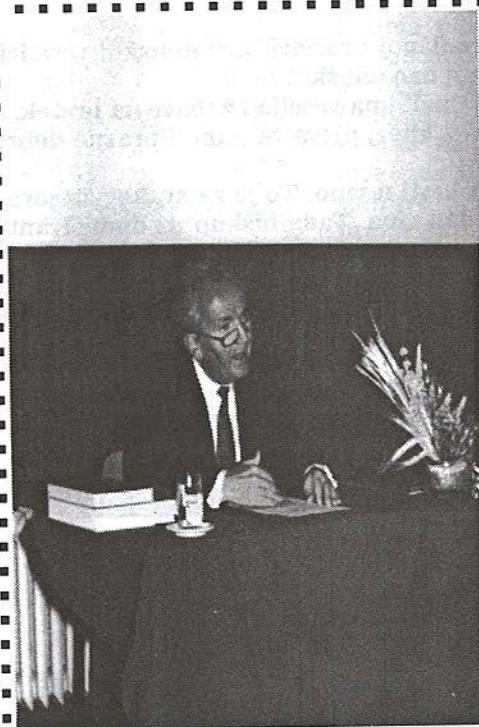
Tino Moštač

VIJESTI IZ ŠKOLSKOG ŽIVOTA

Nova školska godina

Nova školska godina 1997./98. u Gornjoj Stubici započela je 8. rujna 1997. U 8 sati svi su učenici bili vrlo uzbudeni i zbog škole i zbog starih prijatelja. Prvi školski sat razrednici su se sastali sa svojim učenicima u učionicama. Tada su podijelili knjige i rasporede, a osmaši su pričali o maturalcu i o novim profesorima u školi. Onda su svi učenici išli u školsku kuhinju na doručak. Odmah zatim svi smo se sastali na svetoj misi u 11 sati u našoj crkvi. Tako je završio prvi školski dan. U utorak smo započeli s redovitom nastavom.

D. G.

SUSRET S KNJIŽEVNIKOM MARIJANOM KARABINOM

U petak, 31. listopada 1997. god., našu je školu posjetio poznati književnik Marijan Karabin, rodom iz Gornje Stubice, gdje je proveo ranu mladost i djetinjstvo, kasnije se školovao u inozemstvu, gdje je ostao do danas.

Pisanjem pjesama počeo se baviti tek u poodmakloj dobi, a do sada je objavio 4 zbirke pjesama: "Pahuljice", "U začaranom krugu", "Između zbilje i snova", "Razgaljena duša".

Osim na štokavskom, piše i na kajkavskom dijalektu. Na pitanje kako je postao pjesnikom, Marijan Karabin odgovara: "Pjesnikom se postaje tek onda kada te drugi tako nazovu. Isti slučaj dogodio se i sa mnom, a prvu knjigu sam objavio po nagovoru profesora. Najvažnije je bilo biti uporan i ustrajan."

Inspiracije su mu vezane uz rodni kraj, a naročito uz Gupčevu lipu. Veći uspjeh postigao je i objavom nekih pjesama u "Antologiji" Stipe Mijović - Kočana i uvrštenjem u knjigu "45 emigrantskih pisaca".

Bilo je vrlo zanimljivo, te se nadamo ponovnom susretu s pjesnikom M. Karabiniom, sa željom da nam predstavi neko novo djelo.

I. J.

Bili smo u kazalištu

17. studenog 1997. godine moj je razred bio u kazalištu. Gledali smo djelo "Začarani žabac". U tom kazališnom djelu vidjeli smo kako je zli čarobnjak Zrcalijus želio pretvoriti svijet u pustinju, a ljudi u životinje. Ivica i Bumbo bili su u kušnji i pali u zamku zlobnog čarobnjaka. Čarobnjak ih je pretvorio u žabu i guštera. Ivičina sestra Božica i dobra vila otkrile su zamku zlog čarobnjaka. On je obećao da će oslobođiti Ivicu i Bumba i da neće zagadivati okoliš. Na kraju igrokaza Ivica i Bumbo ponovno su postali ljudi, a potokom je tekla bistra voda.

Nikola Razum, III. a

Dojam s koncerta "Branko Kralj i trio"

Koncert "Branko Kralj i trio" održan je u petak 12. 12. 1997. Na koncertu su sudjelovali glazbenici: Branko Kralj, usna harmonika, Aleksandar Bobanović, gitara, Miljenko Prohaska, kontrabas, Mate Matrišić, gitara. Trio je predstavio svoj CD "Moja usna harmonika", a izveli su kompozicije iz vremena djelovanja ansambla Branka Kralja.

Najviše mi se svidjela kompozicija "Zvončići", jer je vesela.

Ivana Sačer, VI. b

JAZZ KONCERT

23. siječnja 1998. godine u dvorcu Golubovcu s početkom u 19,00 sati počeo je koncert poznatog hrvatskog JAZZ-iste Boška Petrovića. Uz njega, na glasoviru, svirali su: Neven Frangeš, bivši član popularne grupe "Time" i Mario Mavrin na basu, nekad u sastavu "Parnog valjka". Odaziv na koncert bio je velik, a ugodaju je doprinio i krilati crveno - smeđi kukac iz porodice leptira.

Odsvirali su desetak pjesama od kojih je jedna bila i HIMNA JAZZA: "Take the air train" ili "Uzmi zagorski vlak". "Blues", pjesmu koja je bila sedma po redu, posvećuju kleti svog dobrog prijatelja Zagorca.

I. J.

ŠKOLSKI URT I VOĆNIJAK

POVRTNJAK I VOĆNIJAK

Ponos škole su povrtnjak, perivoj i voćnjak. Iako su gotovo svi učenici naše škole uključeni u radove u jednom od njih, možda ipak ne znate:

- voćnjak zaprema 3 600 m², a nalazi se kod lipe, na mjestu stare škole
- u voćnjaku su stabla jabuka i višanja
- o voćkama se brine ravnatelj, domari i učenici
- školski povrtnjak zove se "RAZLIČAK"
- nalazi se na istočnoj strani škole
- u povrtnjaku se uzgaja cvijeće: crveni božur, jaglac, perunika, iris, sunovrat, potočnica, sljez i, naravno, različak

Učenici na djelu

Učenici pri jelu

Plodovi na izložbi

- 1. i 2. razred brine se o gredici s lučicama

- 3. a ima gredice s rajčicom

- 3. b plijevi i čupa mrkvicu

- 4. a su "graškići", a 4. b "niske mahune"

- učiteljica Marija Đurina posebno vodi grupu djece koja se brine o sađenju, plijevljenju i berbi ostalog povrća

- zahvaljujući povrtnjaku i voćnjaku, naša je školska prehrana poboljšana

(mljac!)

Jadranka Obestar
Kristina Posavec

PRIKAZ RADA KUD-a I MALIH FOLKLORAŠA

- KUD je 27. 12. 1997. u 17 sati održao svoj koncert u školskoj dvorani pod nazivom: "KINČ NAŠ GORNJOSTUBIČKI" na kojem je bio predstavljen zagorski splet plesova, splet Posavina, splet Bunjevac, velolučki splet plesova i mnogi drugi.

D. G.

RAZGOVOR S PREDSJEDNIKOM KUD-a

Zamolila sam gosp. Željka Popovića, predsjednika gornjostubičkog KUD-a, da nam za školski list kaže nešto o KUD-u, pokretaču kulturnih dogadanja u G. Stubici. Evo što sam saznaла:

KUD ima nekoliko sekcija: žensku pjevačku grupu izvornih napjeva, tamburaški orkestar, likovnu radionicu "LIPA", folkloraše i Odbor za kulturu življenja. Svaka grupa održava probu zasebno i ima svog voditelja. Kulturno-umjetničko društvo čuva i promiče kulturnu baštinu Gornje Stubice i Hrvatskog zagorja. Osim toga, lijepo je što se ljudi sastaju i druže na takav način, a naročito je važno što okuplja mlade. Na pitanje o planovima za budući rad KUD-a, gosp. Popović je odgovorio:

"KUD iduće godine slavi 20. obljetnicu postojanja, pa razmišljamo kako ćemo je proslaviti, slažemo program. Ove godine još planiramo i turneu po Francuskoj i Španjolskoj te posjet Austriji."

Jadranka Obestar

Mali folkloraši

Ogranak KUD-a su i mali folkloraši čiji je rad sastavni dio naše škole. Njihova voditeljica Dragica Smetko rekla nam je nešto više o njima:

Novinarka: Koje uvjete učenici moraju zadovoljiti ako žele plesati u vašoj grupi?

Učiteljica: Nema nekih posebnih uvjeta. Djeca moraju imati volju za ples i redovito dolaziti na probe.

Novinarka: Kako rješavate problem kad vam se jave učenici koji tog smisla nemaju, a htjeli bi biti u grupi?

Učiteljica: Pa... ne odbijemo ih. Vježbamo s njima i oni na kraju uspiju.

Novinarka: Jesu li djeca zainteresirana da budu dio naslijeda stubičkog kraja, ili ih više zanima nešto novije i moderne?

Učiteljica: Čini mi se da ima dosta interesa, ali, naravno da su zainteresirani i za druge sadržaje.

Novinarka: Kako vi djelujete, što plešete i kad se sastajete?

Učiteljica: Plešu se stari zagorski plesovi, a sastajemo se jednom tjedno, a prije nastupa i češće.

Novinarka: Folkloraši su bili vrlo uspješni na ovogodišnjim nastupima. Koliko često nastupate?

Učiteljica: Nastupe dogovaramo prema prilikama.

Novinarka: Što uglavnom pripremate za nastup i za kakve prigode nastupate?

Učiteljica: Ove godine nastupili smo na božićnom koncertu, pa za Jurjevo, na LIDRANU u našoj školi, na smotri u Bedekovići. Uglavnom na nastupu plešemo splet zagorskih plesova kao što su: stara mazurka, rašpa, repa.

Novinarka: Zahvaljujem na razgovoru. Doviđenja i puno uspjeha u radu!

D. G.

Mali folkloraši na božićnom koncertu

ZAŠTO BRBLJAMO ZA VRIJEME SATA ?

TIPOVI BRBLJIVACA

Ako bi se mene pitalo koliko tipova učenika ima u našem razredu, rekla bih TRI.

PRVI TIP učenika su oni koji nikad ništa ne uče; ne pišu i ne paze za vrijeme sata, pa ih zato ne možemo nazivati učenicima. Da bi ublažili dosadu, moraju malo počaskati sa svojim susjedima. Takvih, nažalost, u mojojem razredu ima oko 1/4.

DRUGI TIP učenika su oni koji rade kad se sjete, odnosno, kad su raspoloženi. Takvi učenici isto tako brbljuju i kad nisu raspoloženi za rad. Takvih u mom razredu opet ima 1/4, što s prvom grupom BRBLJIVACA daje 1/2 razreda. To je loše!

I posljednji, TREĆI TIP (pravih) učenika su oni koji redovito uče; paze, rade i gotovo nikad ne pričaju, osim ako je "STROGO POSLOVNO", tj. vezano za taj sat ili za bilo što u vezi sa školom. Teško je izdraziti za vrijeme sata, a da se barem jednom ne okrene susjedu na suprotnu stranu; to govorim iz vlastitog iskustva. Najgore ako se udruže prve dvije grupe u jednu veliku, zajedničku, napuhana priču, tada je i "PRAVIM UČENICIMA" teško odoljeti, a da im se ne pridruže. Ova moja razdioba prema tipovima ipak ne odgovara na pitanje: "Zašto brbljamo za vrijeme sata?"

Mislim da razlog brbljanja nije dosada, već nešto što nedostaje mnogim učenicima, a to je MOTIVACIJA. Znači, zaključak je jednostavan: BRBLJAMO ZA VRIJEME SATA JER NEMAMO VOLJE ZA RAD!

D. G.

Brbljamo jer:

- nam je dosadno
- da bismo skratili vrijeme
- da prekinemo zamornu tišinu

I. J.

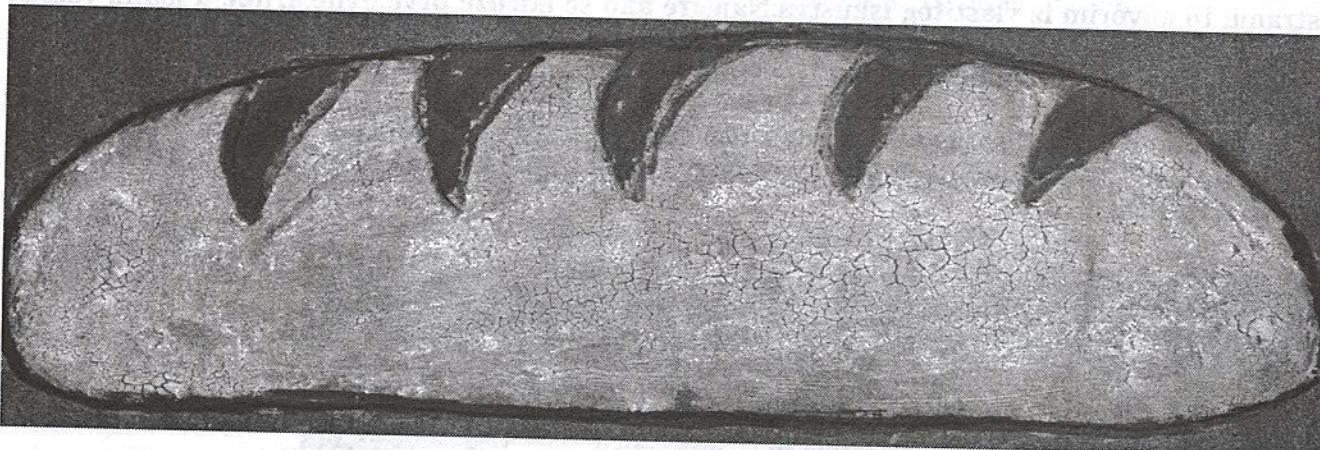
•
• ZATO UČITELJI, NE ZAMJERITE NAM NA BRBLJANJU, TO
• NAS ČINI NAMA - DJECOM.
• •

NOVA GRADIŠKA - DAN SMO NAŠU

OD ZRNA DO KRUHA

U subotu, 11. listopada 1997. god., u Krapini je održan zabavno-glazbeni program u kojem je glavn cilj bio prikazati kako od zrna, pa kasnije od brašna, nastaje kruh. Nakon svečane svete mise u 10 sati saznali smo da naša škola s osnovnom školom iz Đurmanca, koja je osvojila II. mjesto, ide na državne prvenstvo u Novu Gradišku.

D. G.

Stakor Marko, III b

Od zrna do kruha u Novoj Gradiški

U nedjelju, 12. listopada, učenici foklorne i etnografske grupe krenuli su na županijsko natjecanje u Novu Gradišku (nekadašnji glavni grad Hrvatske). Krenuli smo autobusom oko 6:30, s osnovnom školom "Đurmanec". U busu je bilo naporno, ali smo se dobro zabavljali, a i sprijateljili se s nekim učenicima iz Đurmanca.

Kad smo napokon stigli - nešto iza 9 sati, smjestili smo se u Dom kulture (Državnu realnu gimnaziju), počeli se presvlačiti u svoje nošnje i slagati štand. Kad smo to uradili, ispred svojih štandova dijelili smo razne vrste kruha, kolača, jabuka, kestena i slično. U međuvremenu nas je snimila HRT, a televizijski prijenos je bio izravan. Kad se napokon dovuklo 12:30, započelo je predstavljanje pojedinih županija recitacijama, pjesmama i plesovima. Program se odugovlačio. Najednom je sijevnulo iz mutnog neba i počela je padati kiša, pa su se svi razbježali. Ljudi su se sklanjali gdje su stigli. Nakon tog iznenadnog pljuska, svi su krenuli kući, pa je program završen. Bili smo tužni, ljuti i razočarani jer nam kiša nije dala mogućnost da se predstavimo i pokažemo što možemo i znamo. No, bili smo veseli što idemo kući nakon naporna dana.

Valentin Sekalec ispred našeg štanda

KRUHA - PREDSTAVLJALI ŽUPANIJU

foto - reportaža

Najuspješniji su:

1. NAJORIGINALNIJI KRUH - osnovna škola "OTOK" iz Vukovarsko - srijemske županije.
2. ZABORAVLJENI STARI KRUH ZA BADNU VEČER - Osnovna škola "DELNICE" iz Primorsko - goranske županije
3. NAJUSPJEŠNIJI ETNO - PRIKAZ UŽEG ZAVIČAJA - Osnovna škola "GOSPIĆ" iz Ličko - senjske županije.

Mi se, nažalost, nismo uspjeli kandidirati, ali važno je sudjelovati, a ne pobijediti.

D. G.

Štand predstavnika Krapinsko-zagorske županije

Detalji jednog "morskog" štanda

Danijela i Mario ponosno predstavljaju našu školu

VOLIM I POSTOJIM!

ANONIMNA ANKETA O PRVIM SIMPATIJAMA

Na upite o prvim simpatijama u učenika, dobila sam ove odgovore:

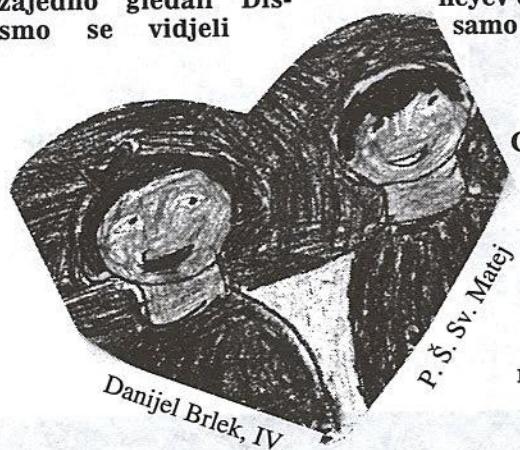
- Kad sam ga upoznala imala sam 10, a on 12 godina, zvao se Robert, bio je iz Njemačke. Pobliže smo se upoznali u igri, ljubili se ... zajedno smo šetali i skupa provodili dane ...

- Moram razmisliti ... hm ... čekaj malo ... joj, pa ne mogu se sjetiti ...

- Imala je plavu kosu i plave oči, bila je visoka ... dobro građena ... upoznao sam je ovog ljeta ... živjela je blizu moje bake ... na moju žalost, bili smo samo dobri prijatelji ...

- Moja prva simpatija zvao se zajedno gledali Disney smo se vidjeli

Dario, imao je 16, a ja 13 godina. Upoznali smo se u kinu kad smo neyev crtić "Pocahontas". Bila je to ljubav za jedno popodne. Kasnije samo dva puta i od tada su već prošle dvije godine, a ja ga još...

O svojim prvim simpatijama pričali su i učitelji ...

- O mojoj prvoj simpatiji ... bilo je to davno, u prvom razredu osnovne škole ... te simpatije nisu bile javne, bila je to STROGA TAJNA ...

- Četvrti razred, bila je zgodna, dobra učenica (ali ne tako kao ja), otišla je iz naše škole u petom razredu, pa mi je bilo jako žao. Sreli smo se nakon 25 god. i onda mi je priznala da sam se i ja njoj sviđao ...

- Nemojte me to pitati ...

- Da razmislim ... mi smo imali simpatije, ali to nismo javno izražavali, one to često nisu znale. Nalazili smo se na kućnim zabavama kao što su lupitva i čehatva, a o tome nismo puno pričali kao što se sada priča. Simpatije se mogu naći čak i na paši, jer bilo je to na sasvim drugačiji način nego danas ... te prve simpatije nisu bile u današnjem smislu LJUBAVI ...

- Upoznali smo se u sedmom razredu, kad sam ja došla iz područne škole u njegovu, zabočku. Zvao se je Zlatko ... i uvijek kad me je došao pozdraviti, pocrvenila sam i pobegla ... On je kasnije otišao u Nizozemsku, tamo je izdao ploču i, koliko sam čula, poginuo ...

- Nemam ja simpatiju ... ne mogu ništa ja reći ... ma ništa ...

- Nje se više ne sjećam, bilo je to davno, ja imam, ovaj ... puno godina ... i ovaj, nikad se nisam ženio ...

- Bilo je to u sedmom, ma ne ... u osmom razredu. Skupa smo išli na zbor ... (budući da smo umjetnici i pjesnici). Ona je bila prekrasna, imala je plave oči, malo punašnja, ali nije bila bela, kosa joj je bila plavo-smeđa (brineta, jel' da). Lijepe zube je imala, sve je zube ala i jako je njegovala zube ... jako uredna ... Bila je opasna kad se rasrdila, pa sam bio jako dobar s njom ...

I. J. Tihomir Šagud, III. r.
P. Š. D. Zdenci

15. PRAŠNJAVA STRANICA IZ SPOMENICE

Dnevnik škole zovemo još i *Spomenica*, a pisali su je bivši učitelji naše škole. U Spomenici se nalaze brojni podaci iz kojih saznajemo brojnost učenika u pojedinoj školskoj godini, koji su ih učitelji i vjeroučitelji učili, tko je bio ravnateljem škole i koji su časni mještani bili školski odbornici. Spomenica nam govori o gradnjama i popravcima školskih zgrada, o ondašnjim običajima, ocjenama učenika, ustrojenosti školstva i drugim zanimljivostima s kraja XIX. i s početka XX. stoljeća. Škola je u to vrijeme bila smještena u zgradu kod Gupčeve lipe.

Školska godina 1875/76.

Uvijek, a osobito u to vrijeme bilo je čast i odgovornost biti članom školskog odbora.

.... Školski mjestni se dakle odbor sastoji iz ovih članova i to pravih:

1. gosp. Andro Čižmek, mjestni župnik.
1. gosp. Vatroslav Berhart, obč. sudac
1. gosp. Maksimiljan Jurčić, mjestni učitelj.
1. gosp. Stjepan grof Oršić, vlastelin.
2. gosp. Anton Čeh, občinski bilježnik.

Zamjenici: 1. gosp. Fabijan Zebić, posjednik.

2. gosp. Ivan Rusan, posjednik, i ujedno oba su odbornici občine.

Oduvijek su škole posjećivale ugledne osobe koje su često i djecu darivale.

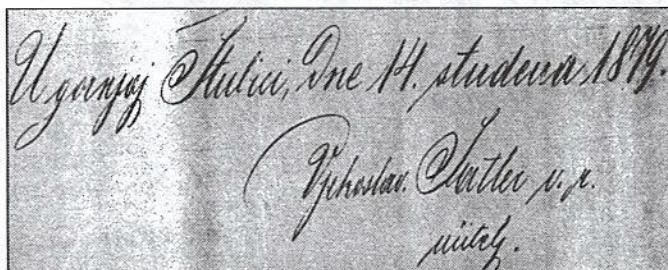
.... Dne 28. lipnja 1876. posjetio je ovu školu prigodom dodeljenja potvrde Josip Mihalović nadbiskup i vel. gosp. Josip Tomašić podžupan zlatarski, te je ostavio ovom prigodom djeci 5 forinti u novcu i 15 knjižicah i sličicah, što mu ovim mjestni učitelj u ime mladeži srdačno zahvaljuje.

Školska godina 1876/77.

Zanimljiv je popis sela koja su pripadala u naše školsko područje.

.... Školska občina Stubica gornja imade kuća 330 a dušah 6451 koje obitavaju u sljedećih pl.:

1. Banšćica	14. Milek selo
1. Brezje	15. Modrovec
2. Dobri zdenci	16. Orehova gorica
3. Dubovec	17. Podgorje
4. Gornja Stubica	18. Repićevo selo
5. Gusakovec	19. Samci
6. Hižakovec	20. Sekirje selo
7. Hrenica	21. Slani potok
8. Hum	22. Sveti Matej
9. Jakšinci	23. Šagudovac
10. Kari - varoš	24. Vinterovac
11. Laz	25. Poljani
12. Matenci	26. Volavec

Školska godina 1877/78.

.... Školska godina 1877/78. Završena je svetom službom božjom i svečanim načinom, dne 18. kolovoza tg. obospolnu obču pučku školu polazilo je 148 dječaka a 34 djevojčice od ovih dobilo je:

prvi red s odlikom	23
prvi red	79
drugi red	41
treći red	12
ostalo neispitanih	27
182 učenika	

opetovnika bilo je u II. tečaju 6

opetovnika bilo je u I. tečaju 6

ukupno 12 učenika

Kakav su uspjeh polučili učenici, govore gornji podaci. Ocjene su poredane od veće prema manjoj. Škola je u to vrijeme imala samo četiri razreda. Peti razred ili opetovnicu pohađali su samo nabolji daci.

Vaš knjižni moljac

STRANICE

NA MATURALNOM PUTOVANJU

Sjećanje

Dana 25. 08. 1997. god. krenuli smo na tako iščekivano maturalno putovanje. Iz Gornje Stubice smo krenuli u 6 sati ujutro. U Pulu smo stigli u 4 sata popodne. Putem smo puno toga vidjeli. Posjetili smo aleju glagoljaša, razgledali najmanji grad na svijetu Hum i posjetili Motovun. Stigavši u Pulu, bili smo jako umorni, pa smo se odlučili osježiti u moru. Na večer smo išli na terasu, neki u disk, a neki na videoigre. Prvu noć uopće nismo spavali. Bili smo jako uzbudeni i sretni što smo došli na odredište. Prvi dan je bio dan upoznavanja mjesta, (ali i ljudi). Posjetili smo izložbu, obišli park i sve što je zanimljivo na Brijunima. Navečer smo imali pravi tulum. Plesali smo i zabavljali se skoro cijelu noć. Na kupanju je bilo zanimljivo jer je more bilo valovito. Drugi dan smo posjetili Rovinj i Limski kanal. Vratili smo se na ručak, a poslije ručka smo otišli na dugo kupanje. Kupali smo se do večeri. Poslije večere smo otišli na terasu, a poslije toga u disk. To je bio nezaboravan provod koji nikada neću zaboraviti. Plesali smo gotovo do jutra i ludo se zabavili. Zadnji dan smo se kupali, ručali i ukrcali se u autobus. Na putu prema kući razmišljao sam o tome kako nam je bilo lijepo. Odmorili smo se u Opatiji i u Skradinu. Prošli smo i kroz Pazin. U Gornju Stubicu smo stigli u devet sati navečer. Bilo nam je lijepo, ali je kratko trajalo. To mi je uspomena koju nikada neću zaboraviti. Najljepše mi je što sam i ja bio dio tog putovanja.

Škvorc Vladimir

PROMATRALA SAM MORE

Danijela uživa u dubrovačkom moru i suncu

Šetala sam kamenitom plažom. Sjela sam na poveći kamen i promatrala more. Protezalo se u beskraj. Puhao je lagani povjetarac i ljaljao brodove i čamčiće što su plovili. Kad bi vjetar zapuhao jače, dolazili bi veći valovi.

Konačno sam odlučila ući u more. Valovi su me nosili. Zaplavala sam malo dalje i sjela na stijenu što je bila u moru. Kadkad bi valovi bili tako jaki da su me skoro bacili sa stijene. Morala sam se čvrsto primiti -čak i za pokoje žive školjke što su se priljepile uz hrid. Sunce se bližilo zapadu. Pogled mi je zapeo za veliku luku gdje su stalno isplovjavali i uplovjavali brodovi. Na plaži je bilo veselo. To potvrđuje žamor turista koji su se zabavljali. Neki su se kupali, neki sunčali, a djeca su pronašla svoj kutak za igru. Sunce se polako počelo stapati s morem. Žuto-narančasta kugla nestajala je u plavom prostranstvu razigranog mora.

Spuštao se mrak. Upalila se noćna rasvjeta po čitavom gradu. Brodići i male barke izgledali su kao putujući svjetionici. Na nebu se pojавio mjesec i prve zvijezde. Još uvijek sam promatrala more.

Danijela Gudan

PROMATRALA SAM MORE

Bio je vruć ljetni dan. Sunce je nemilice pržilo suhu zemlju. Ljudi su, omamljeni suncem, tražili osježenje. Neki su poslije ručka odlučili pridrijemati u hladovini dok su neki tražili osježenje u moru.

Sjedila sam na kamenu pored mora i promatrala ga. More se ljaljuškalo na dašcima vjetra koji je s pučine donosio mirise soli. U daljinu se pojavio mali bijeli brodić. Plovio je polako kao da se njemu nikamo ne žuri ovog sparnog popodneva. Tišinu bi prekinuo pokojni val koji bi se razbio o stijenu i rasprsnuo u tisuće sitnih, bisernih kapljica. Sunce je svojim zrakama obasjavalo more. Izgledalo je kao da je netko prosuo u more milijune zlatnih dukata. Na plažama je bilo mnogo ljudi koji su potražili osježenje u moru. Malena djeca su se praćakala u pličaku dok su stariji plivali dalje na pučinu.

Sjedeći na kamenu i meni je postalo vruće pa sam odlučila da im se pridružim.

Iva Lešković

OSMAŠA

na maturalac

MATURALNO PUTOVANJE

Ove godine bila sam na maturalcu u Puli sa svojim razredom. Kada smo stigli u Pulu, željeli smo čim prije do mora, no prvo smo se morali smjestiti u odmaralište i ručati. Poslije ručka odmah smo išli na plažu. Stigavši na plažu, ručnike smo bacali na pod i potrcali u vodu. Voda je bila topla, valovi su bili veliki, ali nam nisu smetali. Kupali smo se cijelo popodne. Navečer smo šetali plažom. Promatrali smo more. Valovi su i navečer bili veliki. Bilo ih je lijepo vidjeti i slušati njihov šum. Kada sam se vratila s plaže, išla sam s prijateljima u šetnju i razgledavanje grada, a kasnije na zabavu na terasi. Neki su pak otišli u disk. Maturalac mi je nešto najljepše što sam doživjela sa svojim razredom. Nikada to neću zaboraviti.

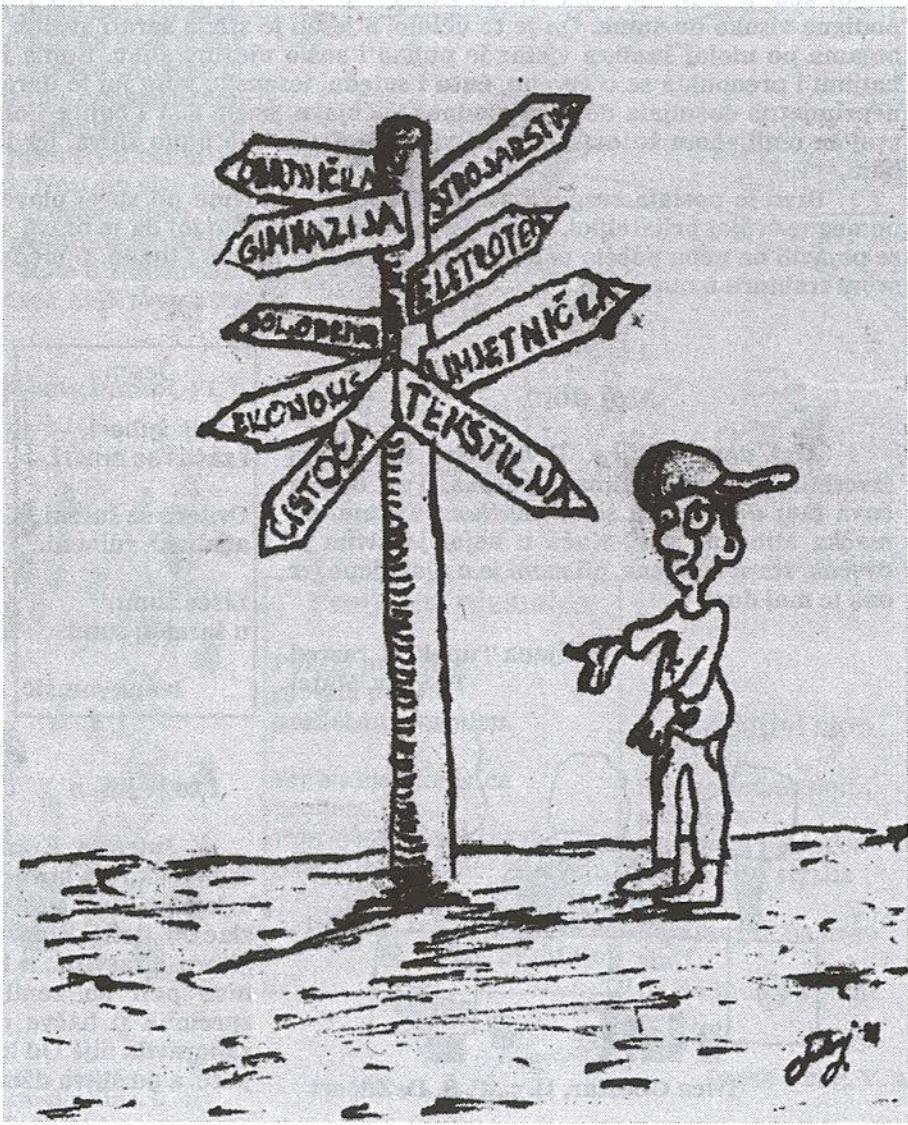
Tina Lukina

KAMO POSLIJE OSNOVNE ŠKOLE?

KAMO NAKON OSNOVNE ŠKOLE?!

Ovo pitanje nam se nametnulo i muči nas čitav osmi razred. Svi se trudimo kako bismo dobili što bolje ocjene jer nam je jasno da ćemo se tako lakše upisati u željenu školu. Mislim da će mi u srednjoj školi biti isto tako teško kao u prvom razredu osnovne. Nova sredina, predmeti, profesori, a treba pronaći i nove prijatelje. Meni je s mojih 14 teško odlučiti što želim postati u životu. Mnogo mi pomaže podrška i savjet roditelja i učitelja. Najveći teret ipak je nama, učenicima osmog razreda, "zapeti" u školi i odlučivati o sebi i svojim željama.

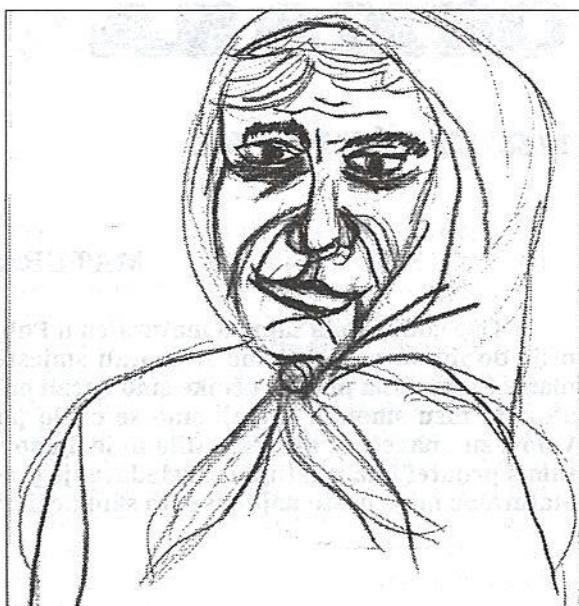
Kristina Posavec

Opis moje bake

Meni važna osoba u životu je moja baka. Srednjeg je rasta. Pognuto hoda pod teretom godina. Njezina stara i istrošena koža je išarana borama. Siroko i zaobljeno čelo prekrivaju sijedi pramenovi kose. Ispod gustih obrva nalaze se dva draga, smeda oka. Usne su joj bijedoljučaste. Lijepo mi je kad ju vidim nasmijanu. Ona je puna dobrote i ljubavi. Ima plemenito srce. Baka mi ponekad priča o svom životu. Volim slušati njene priče. Lijepo je imati tako dobру baku koja te voli.

Sanja Sviben, IV. b

Ivana Anušić, IV. b

JESEN U MOM SELU

U mojoj selu jesen je došla kolima. Zaustavila se sa svojim traktorom baš pred mojoj šumom. Iz svojih kola izvadila je puno kutija za bojanje. Onda je pozvala svog prijatelja vjetra i zamolila ga da je podigne visoko do šume. On je to učinio, a jesen je stigla šarati svojim kistićem i prekrasnim jesenskim bojama po mojoj šumi, a vjetar je puhalo i sušio njezinu sliku. Šuma je skinula svoju zelenu proljetnu haljinu i preobukla se u crvenu, žutu i smeđu, jesensku koju joj je darovala jesen i vjetar. Onda se tih, neprimjetno došuljala do mog plodnog voćnjaka, uzela kist i bojice i obojala svo voće. Jabuke je obojila svojom omiljenom žutom bojom. Ove godine nije bilo puno šljiva, jer je jesen zaboravila ponijeti plavu boju.

Brzo je poslala svog prijatelja u najbližu trgovinu po sprej plave boje, a on je odmah dojurio da pomogne svojoj prijateljici. Vjetar ju je pohvalio i rekao joj da je prava slikarica. Onda je iz oblaka što su se pojavili na nebu počela padati kiša i sve je bilo mokro i tužno. U međuvremenu jesen i vjetar jurili su u svom traktoru u novo selo.

Tatjana Gudan, II. a

Moj dom

Moj dom je lijep. U dvorištu ima puno životinja, kokoši, purana i gusaka. Pas Bundo čuva moj dom i igra se sa mačkom Micom, ali mačka Mihu ne voli. Kuća u kojoj ja živim je drvena, stara i malena, ali meni je u njoj lijepo jer ona je moj dom.

Marijana Tupek, II. razred
P. Š. Sv. Matej

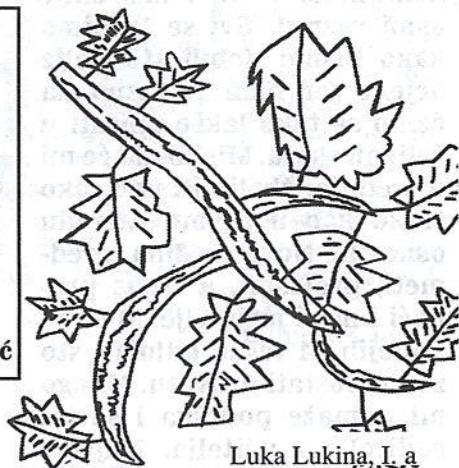
Ivica Obestar, II. r., P. Š. D. Zdenci

Jesen
Potok žubori,
i začas se umori.

Cvijeće se šareni,
a jabuka rumeni.

Lišće šumi,
u šarenoj šumi.

Ivana Anušić

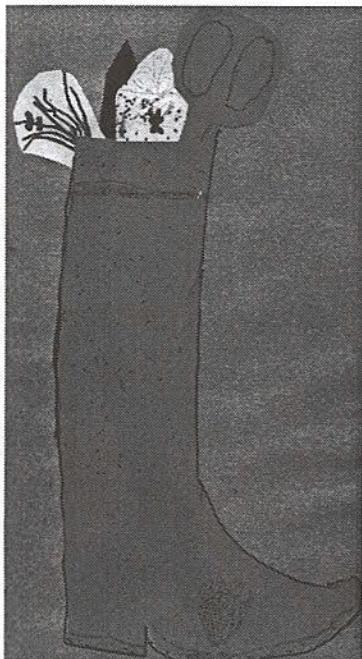

I to je jesen

Luka Lukina, I. a

Jutro je. Krenula sam u školu. Jesensko sunce se već vidi na obzorju. Ledeni mraz, mlađi brat zime svjetluca na suncu. Najednom su počeli padati zlaćani listići, radost jeseni. To je vjetar uzeo svoju gitaru i zasvirao, a listići su plesali i plesali sve dok nisu pali na zemlju. To je došla jesen. Grožđe je spremila u baćve da vrije a niti na zrele plodove zaboravila nije. Od krušaka i jabuka je napravila kompot, a od šljiva džem. I to je jesen!

Ana Lešković IV. a

Dragi sveti Nikola!

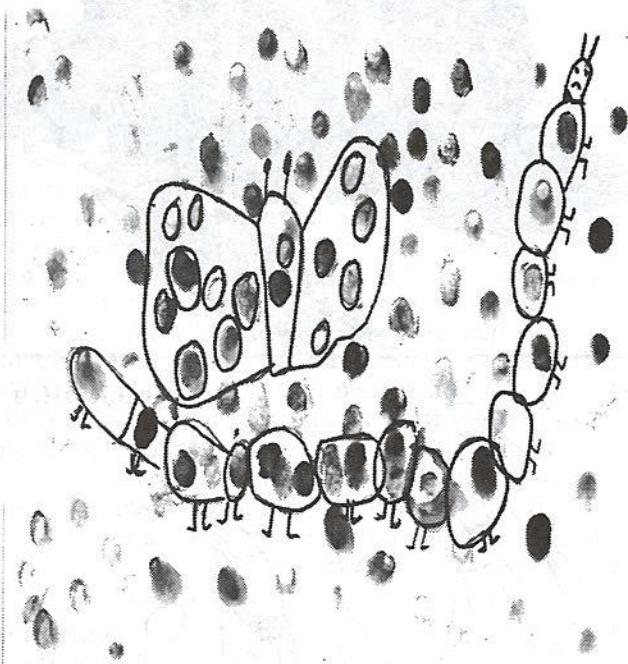
Dragi sveti Nikola, odlučila sam ti napisati jedno pismo za koje se nadam da ćeš primiti što prije. Moje čizme već spremno i čiste čekaju tvoj dolazak. Imam malenog brata Periću koji nije baš dobar kao ja, a ni ne treba mu toliko jer je njegova čizma malena. Moje želje su velike i imam ih mnogo. Želim puno slatkiša i jednu veliku barbiku s garderobom i kolicima. Lijepo molim da mi barem pola mojih želja doneseš, i molim te da ne zaboraviš mojeg malog brata.

Lijepi pozdrav od Sanje Smrček!

ZIMSKA NOĆ

Zima je. Nebo je tamno. Iz tamne noći izranjuju bijele pahuljice snijega. One padaju na gole grane drveća, na livade, šume i njive, te krovove obiteljskih kuća. Cijeli krajolik je obućen snježnim pokrivačem. Kad pred kućom upalim svjetlo, pahuljice snijega imaju blještavi sjaj kao biseri. S prvim snijegom jesen nestaje ispod pahuljica snijega. Nestaju sive boje njiva, drveća, dvorišta i crveni krovovi kuća. Sa prvim snijegom, moje cijelo selo i okolica dobiva čist, bijeli ogrtac. Već je kasno i mjesto tone u zimski san. Samo je na nebu budan žuti mjesec koji promatra usnulo selo.

Snježana Darapi, VI. b

Anamarija Kirin, II. r.
P. Š. Sv. Matej

literarno - likovni radovi

Snježna pahuljica

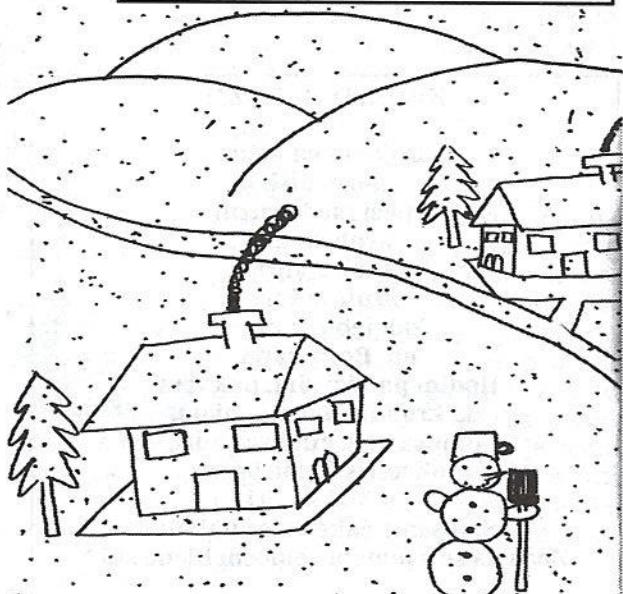
Oblaci na zemlju puštaju male plesačice; snježne pahuljice.

Među njima jedna najbolje pleše, a druge pahuljice od radosti joj se smiješe.

Zove se Zvjezdana, ali putuje uvijek preko dana.

Ona je dobra, ona je nježna, ona je najljepša pahuljica snježna.

Vlasta Đurina, IV. a

Ivana Zebić, VI. b

Proljetna pjesmica

Pokraj potočića pjevala ptičica proljetnu pjesmicu.

Probudila pjesmica proljeće. Procvjetala prekrasna, plava potočnica.

Ljiljana Ivanić, II. razred
P. Š. Sv. Matej

Strašljivi slon

Naišao jedan slon na balon. Kad ga je probušio onda se od straha srušio. Nije mogao na noge stati pa do sada na podu pati.

Ivana Čulig, V. a

literarno - likovni radovi

MJESEČINA

Noć je.

Izlazim van i pomno promatram
Srebrnkast mjesec.
Oko njega se vidi veliki odsjaj.
Nebo je puno zvijezda.
Noć je ljetna, čudesna.
Još nikad nije bilo tako puno
zvijezda.
Mjesec mi se lagano smješka
I kao da me doziva.
Zatim tihom nestane iza
Krošnje stare šljive.
Virim kroz guste grane
I slijedim njegov trag.
Katkad mi se čini da on zapravo
Slijedi mene.

Danijela Gudan, VIII. a

KRUH, DAR BOŽJI

Dojdem vu hižu,
neke diši.
S peći me kuruzni
kruh gledi.
Babica kuri,
kruh se žari
kak jabuka rana
od Boga dana.
Hodim pu hiži sim, pak tam,
da kruh ijem njam, njam.
Babica veli: "Dej se smiri,
dok miris črnog kruha
pu hiži se širi.
Sad same čake da se uhladi.
Znaš da se s punem želucem lijepe spi."

Dubravko Lešković, IV. b

MOJ NAJRADOSNIJI DOŽIVLJAJ

Prošle godine, dok je moj tata bio u Njemačkoj, bila sam veoma tužna. Dok su druga djeca pod odmorom pričala o svome tati, ja sam svoga tatu željela vidjeti, malo se s njime poigrati i pomaziti. Jako mi je nedostajao moj tata.

Jednog dana došla sam iz škole, a mama me veselo pozdravi i reče mi: "Ana, imam veselu vijest za tebe. Dolazi tata! Više ne ide u Njemačku."

Od sreće nisam znala što bih, bila sam najradosnija na svijetu. I danas, kad smo svi kod kuće za mene je to najradosniji dan.

Anamarija Kirin, II. razred
P. Š. Sv. Matej

Zaljubljen

Jednog sam dana zaljubio se
u nju,
tad mi se činilo da je
Bog na mene pustio munju.
Srce mi je drhtalo jako,
nikad nisam bio
uzdrman tako.
To se dogodilo za vrijeme
praznika,
bilo je to ludo
za mene jadnika.
Sigurno se pitate tko ona je,
ali ja mislim
da to važno nije.

Zoran Ivanić, IV. b

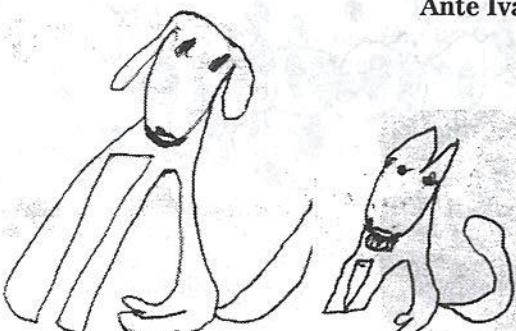
ŠTO JE LJUBAV ???

Ljubav je za mene mir, a još više sreća.
Ljubav je cvijet i mjesec i sunce i sve zvijezde na nebu.
Živjeti sretno i zadovoljno prava je ljubav.
Ljubav je darivati i veseliti druge.
Kad nekome nešto pomognes ili učiniš i to je ljubav.

Martina Hren, V. b

Ante Ivanić, III. b

Valentina Smetko,
M. Š.

MAČKARE

Bile su mačkare
nalickane, namackane
naopak, smiješne oblečene.
Hodile su po selu,
tancale za repu
i norele.
Ti mužeki i babice z laframi
da ih neki ne bi prepoznali
za svoj tanc
peneze i krafline su iskali.
I tak sake lete
S fašnikom mačkare
dojdeju i prejdeju.

Anita Bočkaj, III. b

literarno - likovni radovi

Svjetleća bundeva

Andelina je mama iz vrta donijela nekoliko bundeva. Andeli je palo na pamet da od jedne bundeve napravi strašilo. Zamolila je mamu da joj da jednu bundevu. Rekla joj je da će je samo očistiti. Koštice i mesnati dio Andela je dala mami, no bundevu je zadržala za sebe. Naumila ju je obraditi da izgleda kao strašilo. Bio je težak posao napraviti strašilo iz bundeve. Ipak, bundeva je lijepo ispala. I baš kao naručeno, neki tatini prijatelji priredili vjenčanje, pa pozvali Andeline roditelje u goste. Nisu htjeli povesti Andelu jer su znali da tamo neće biti druge djece. Andela je jedva dočekala da roditelji odu, našla svjeću i stavila je u bundevu. Na večer su se roditelji vratili kući. Pred kućom ih je čekalo iznenađenje: nekakvo svjetlo i glavato čudovište. Glava mu je poput jajeta, oči su mu kao dva čudna romba, nos kao smiješan nepravilan trokut, a usta puna slomljениh zuba. Roditelji su se uplašili da to čudovište nije progutalo Andelu i polako su mu prilazili da ga bolje razgledaju. A kad tamo, njihova kćerka drži bundevu-strašilo. Mama je rekla Andeli da joj više nikad neće dati bundevu, jer ih je jako uplašila. Zatim svi uđoše u kuću, a bundevu ostave vani.

Vlasta Đurina, IV. a

Sanimir Rusan, VI. b

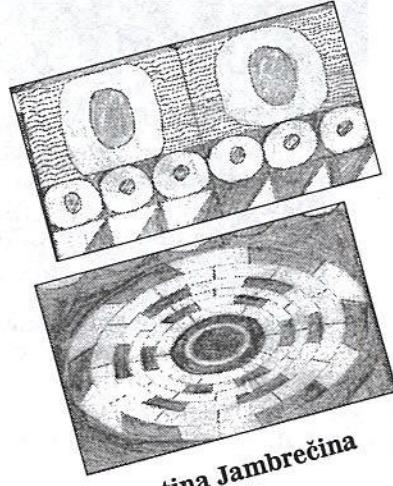

Nitko iz mog razreda ne može odljeti susretu s prijateljima i igri. Ali uvek su problem mame koje nam ne dopuštaju da izlazimo jer kažu da smo premaleni. No, konačno smo našli rješenje da se izvučemo iz kuće. U crkvi se održavao koncert na orguljama. Prava prilika da prevarimo mame i odemo na sok. One su nas, normalno, pustile. Na početku smo bili na koncertu, da pokažemo učiteljima da smo došli, jer bi mogli zaraditi peticu.

Kad smo došli van i počeli se dogovarati tko će platiti sok, ustavili smo da nitko nema novaca. Preostalo nam je da se igramo pred crkvom. S dvorišta crkve vidi se groblje pa nam je na pamet sinula strašna ideja. Idemo na groblje. Bio je petak, dan prije Sisveta. Groblje je bilo osvijetljeno svjećama. Naše bake su govorile da na Sisvete izlaze duše iz grobova pa neki nisu željeli ići na groblje. Oni su krenuli kući. Mi smo na groblju zadirkivali one dolje koji nisu željeli ići. Govorili smo im da su im duhovi iza leđa. Tada smo čuli nekakve jezovite glasove. Mislim da su zvučali: "Abbuuu!" Kad smo to čuli, stali smo i zašutjeli. Glas je dolazio iza spomenika, ali mi nismo nikoga vidjeli. Tada je opet netko rekao dubokim glasom: "A što ste sada čuli?" Ja baš da ću pitati tko je to, kad me prijateljica povukla za majicu i počela trčati. Trčeći je glasno vikala: "A, aaaaaaa, aaaa." A da bi stvar bila još gora, vidjeli smo kako se svjeća ugasila i ponovno upalila. Mislili smo da su je duhovi ugasili i ponovno upalili. Normalno, to je bio povjetarac.

Dostigli smo ostale koji nisu išli s nama na groblje i sve im ispričali. Oni nam nisu vjerovali i još danas nas zadirkuju da smo vidjeli Jogija s konjskim zubima.

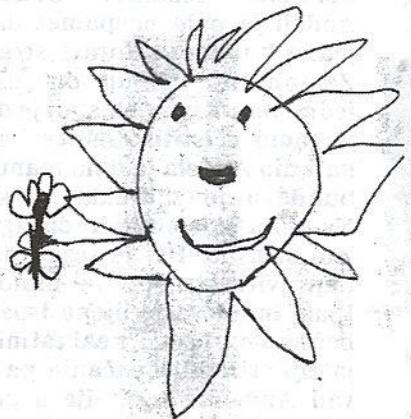
Jelena Lisak, VI. b

Martina Jambrećina

KAD SMO BILI MALI ...

MAŁA ŠKOLA

Mala škola

Mala škola počela je s radom u ponedjeljak - 15. 09. 1997. u 8 sati. Svi predškolci bili su veseli zbog novog društva, igračaka i odgajateljice INES BELINIĆ. Najuzbudljivije im je bilo praviti razne figurice od plastelina i tužakati jedni druge. Učenje je također u tijeku. Ima 6 grupa, a ukupno 80 učenika. Odgajateljica Ines je ipak popamtila njihova imena. Evo nekoliko intervjua s učenicima male škole iz raznih grupa:

IVA - meni je najljepše igrati se frizera i praviti frizure lutkama
- volim i kuhati - najviše razne juhe

JANKO - meni je najljepše igrati se autićima i lego kockicama
- a volim i plišave medvjediće

JASMINA - meni je najljepše kuhati, baš kuham teti kavu sa šlagom i sendvič od šunke i sira

PETRA - meni je najljepše... ovaj ... kocke ove slagati
- volim plesati i vježbatи

ANAMARIJA - kad smo brali plodove: lišće, grožđe, ši-pak, razno cvijeće i sada bumo napikali na naš pano

PRIJATELJSTVO

Krunoslav...meni je baka rekla da mi je Štefek prijatelj...

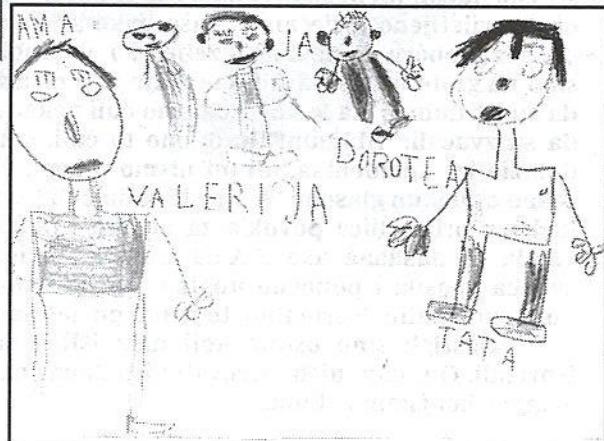
Anamarija...kad si sprijateljen s prijateljicom...

ZANIMLJIVOSTI:

U Mateju žive žirafe...

Ženka od psa zove se "psatica"!

D. G.

Petra Benko

KAKO PROVODIMO SLOBODNO VRIJEME?

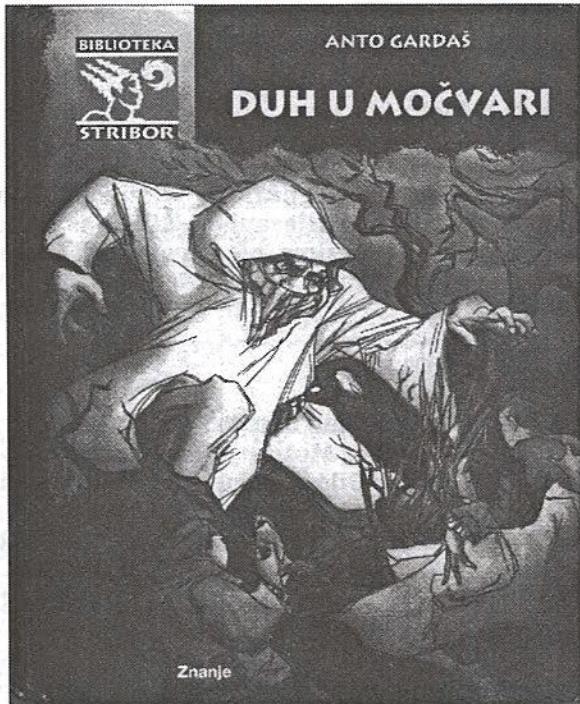
Kako provodim slobodno vrijeme

Svo slobodno vrijeme što ga nađem (a ima ga prilično malo zbog školskih obaveza) provedem čitajući kakvu dobru knjigu, gledajući komedije na videu ili odlaskom u prirodu. Najviše volim šetati stazom kojom protječe izvor; tada se prepustim čarima prirode i sanjarenju. Ponekad se zavučem u sobu i glasno slušam glazbu sa radija - da se malo rasteretim od škole, ili se nađem negdje s prijateljicom, pa pričamo satima.

Vrijeme brzo prolazi i moje se osmogodišnje školovanje bliži kraju. Ono što mi se činilo uvijek dalekim, sada mi je blizu, pa moram početi razmišljati o onome što želim postati jednoga dana. Poželim vječno ostati osmašica.

I. J.

Preporučujem knjigu:

Zlatko Krilić: "Zabranjena vrata"

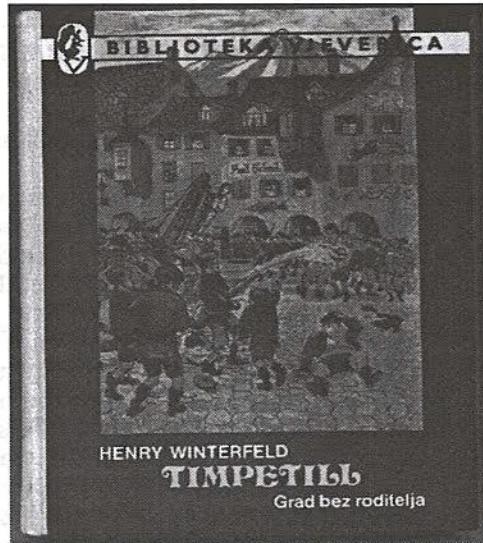
Na prvi pogled knjiga privlačna naslova i lijepo oslikanih korica. Njezina prednost je i u tome što se brzo čita, pa će i oni koji nisu ljubitelji lektire naći štivo i za sebe. Neobična je to priča u kojoj pisac u 1. licu opisuje dogodovštine svog boravka u bolnici. Jezikom pristupačnim djeci govori o prijateljstvu, prvim ljubavi-ma, neizrečenim strahovima dječjeg svijeta. Radnja se odvija u strogoj omladinskoj bolnici u Zagrebu gdje se grupa nemirnih dječaka protivi strogim odredbama liječnika i prelazi granicu "Zabranjenih vrata".

A što su to ZABRANJENA VRATA, saznat ćete kada pročitate istoimenu knjigu Zlatka Krilića. Sa sigurnošću, mogu vam reći da se ta knjiga meni veoma svidjela i svima bih je preporučila.

I. J.

Knjiga Ante Gardaša "Duh u močvari" vrlo je zanimljiva. Unatoč tome, slabo se posuđuje u školi. Dakle, vjerojatno nikada niste ništa ni čuli, a kamoli pročitali tu odličnu knjigu. Ja sam je pročitala i jako mi se svidjela. Sigurno bi i vas zanimala uzbudljiva priča o skupini djece koja se bori za opstanak životinja u Kopačkom ritu, a usput postaju glavni junaci jezovite i neobične priče o duhu. Ostalo ćete saznati samo ako pročitate knjigu! No, svatko ima svoje mišljenje, te vjerujem da bi mnogi od vas radije gledali televiziju nego pročitali dobru knjigu. Da samo znate što propuštate, jer je dobra i zanimljiva knjiga kao "Duh u močvari" zlata vrijedna za unaprjeđivanje vašeg znanja.

Martina Mikulić

Je li ova naslovica dovoljna da vas motivira da pročitate knjigu? Uživajte u ovoj pustolovnoj knjizi pisanoj na humorističan način.

D. G.

VIŠE OD NATJECANJA...

Umjesto da nabrajamo imena onih učenika koji su bili na kakvom natjecanju, na ovoj stranici donosimo izvještaje i utiske nekih od njih.

ŠAH

ŽUPANIJSKO NATJECANJE OSNOVNIH ŠKOLA U ŠAHU

Županijsko natjecanje osnovnih škola u šahu održano je 13.02.1998. god. u Krapinskim Toplicama. OŠ MATIJE GUPCA iz Gornje Stubice osvojila je 1. mjesto i tako dobila još jednu priliku da se iskaže na Državnom prvenstvu osnovnih škola u šahu.

DRŽAVNO PRVENSTVO OSNOVNIH ŠKOLA U ŠAHU

Državno prvenstvo osnovnih škola u šahu održalo se 13. i 14. ožujka u Karlobagu, malom gradiću na moru. Ekipu, koja je predstavljala Krapinsko-zagorsku županiju, sačinjavala su 4. učenika naše škole.

Našu ekipu sačinjavali su učenici:

1. Tomislav Kelemen, VIII. b
2. Ivan Skušić, VIII. b
3. Tino Moštak, VIII. a
4. Marko Novosel, VII. b

Osnovna škola Matije Gupca iz G. Stubice osvojila je 9. mjesto od 22. moguća, što je izrazito dobar rezultat. Naš učenik Tomislav Kelemen osvojio je 8. mjesto u pojedinačnom natjecanju u šahu. Naš mentor gosp. Željko Žagar koji nas uvijek prati, podržava i uči našim najboljim potezima, bio je i ovaj put s nama, zadovoljan rezultatom kojeg smo postigli.

Tino Moštak

SUSRET HRVATSKIH GLOBE ŠKOLA

Susret mi se svudio, a posebno su mi se svidjele radionice na kojima sam mnogo naučio. Također mi se svudio i način upoznavanja koji je izazvao mnogo smijeha i zabave. Možda je najviše pozornosti izazvalo natjecanje na Jarunskom jezeru. Organizacija je bila dobra. Bilo je super, ali šteta što nije trajalo duže.

Marko Haramustek, VIII. b

5. DRŽAVNO NATJECANJE U GEOGRAFIJI UČENIKA OSNOVNIH I SREDNJIH ŠKOLA REPUBLIKE HRVATSKE

Pobjedom na školskom i županijskom natjecanju stekla sam pravo sudjelovanja na 5. državnom natjecanju u geografiji.

Susret i natjecanje održano je u Vukovaru od 23. do 26. travnja 1998. Sudjelovalo je 123 učenika što osnovnih što srednjih škola. Polovina natjecatelja bila je smještena u hotelu "Slavonija" u Vinkovcima, a druga polovina u motelu "Spačva" na magistralnoj auto-cesti Zagreb-Lipovac. Većina učenika bila je u pravnji svoga nastavnika-mentora. U petak, 24. 4. 1998. održan je usmeni i pismeni dio natjecanja u prostorijama III. i IV. OŠ u Vukovaru. U večernjim satima istog dana objavljeni su prvi neslužbeni rezultati. Natjecanje je održano u srpskom dijelu škole, pa su svi radovi učenika bili napisani na cirilici. 25. travnja svi sudionici bili su uključeni u cjelodnevni seminar po Vukovarsko-srijemskoj županiji. U Vukovaru mi se najviše svudio vodotoranj, ranjen neprijateljskim mećima. Veoma me rastužila spoznaja što postoji tolika mržnja koja može uništiti ljudske života i duh grada. Šetali smo centrom Vukovara; osjetila sam da je Vukovar još uvijek živ. Posjetili smo i Vinkovce. Taj je grad imao veoma burnu povijest; spomenut ē samo pojavljivanje kršćanstva u III. stoljeću, provalu Avara 582.g.kada Vinkovci (Cibale) potpuno nestaju. Posebno mi se svijedela Županja; čist i vedar gradić. Prošli smo i kroz mnoga sela te razgledali bušotine nafte i plina u Đeletovcima. Šetali smo kroz autohtone šume hrasta lužnjaka u središtu spačvanskog bazena. Posebno mi se svijedelo poznato izletište uz vodotok Virovi.

Prvi put sam boravila na području Vukovarsko-srijemske županije. Lijepo sam se provela u društvu svoje nastavnice gospode Sanje Knezić. Naučila sam nešto novo i osvojila 3. mjesto, 4. rang.

Martina Mikulić

OSMOSMJERKA

H	R	Č	A	K	L	O	U
I	R	U	K	A	V	K	P
Z	O	V	I	P	R	V	Z
M	Z	A	A	A	N	I	K
I	O	R	S	T	P	R	NJ
J	R	Z	P	K	S	U	I
A	P	Č	A	K	O	K	G
Š	K	O	L	K	A	C	A

Pronađi u osmosmjerici ove riječi:

HRVATSKA ZIPKA

HRČAK / MOZAK

KNJIGA КАРА

ANSWER

OKVIR
UKRAS

Od preostalih slova dobit ćeš ime našeg školskog časopisa.

Ivan Dinjar

Koji će od triju brodova doploviti do zastave u središtu labirinta, a da ne nađe na zapreke označene točkom?

Jadranka Obestar

OSMOSMJERKA												
A	K	U	R	N	A	P	A	K	I	L	S	
T	R	A	V	A	A	C	I	N	Z	I	R	
N	A	R	C	I	S	I	D	R	O	K	C	
E	L	I	C	E	P	R	O	LJ	E	Ć	E	
M	A	A	N	A	N	A	S	I	P	J	O	
I	B	L	N	O	G	I	T	A	R	A	T	
L	U	M	U	A	T	K	Z	V	M	H	NJ	
P	D	P	L	Š	Ž	E	I	J	A	R	K	
M	B	A	G	I	F	D	S	L	E	F	Z	
O	U	B	C	K	R	E	V	E	T	K	N	
K	R	A	V	A	T	R	A	A	S	O	H	
A	T	O	N	O	V	I	N	E	L	I	K	

Riješi osmosmjerku i pronađi ove riječi:

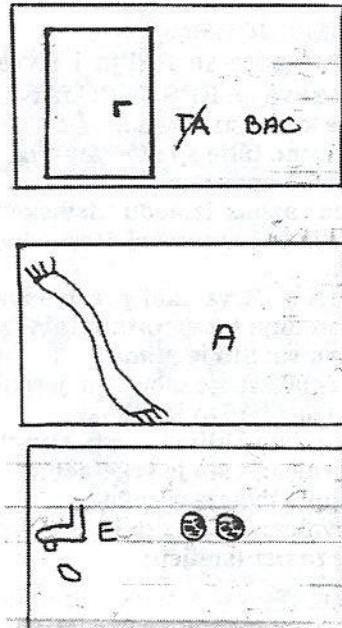
NOTA - SRCE - PROLJEĆE - NOTES - ANANAS -

NAR - KREVET - KIŠA - RUKA - KOMPLIMENT -

TRAVA - JURNA - SLIKA - BIZNICA - NARCIS -

SIDEBO - ZNAK - LIK - NOVINE - KRAVA -

VATBA - LICE - LABUD - GITABA - OSA - KBAL

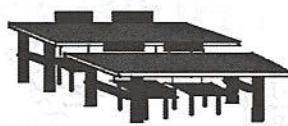
ĐINGIS		
GLUMICA KARIĆ		
ŠAV NA ČARAPI		

Martina Mikulić

VRTLOG			PUZAJUĆA ŽIVOTINJA		
IVANA			SAT		
NAŠ OTOK			FRANC. IME		

Marijana Pavalic, VI. b

BISERI IZ NAŠIH

○ HRVATSKI:

- Svršeni prezent glagola raditi je: "Gotov sam"!
- Zašto ponekad ne razumiješ govor svoje bake ili djeda?

Zato jer imaju stari jezik!

- Da li se tvoj govor razlikuje od djedovog ili bakinog?

Pa ..., ja svojega dedeka baš ne razmem preveć jer siromak nema prvih zubi.

- PERIFRAZA je kad se izravno spoje dvije faze (pod naponom).

- TUĐICA je žensko dijete koje je otudeno iz svoga doma.

- Naziv za osnovni nastavak je SIFILIS.

- Nastavnica: Da li ti je ikad uginuo drag ljubimac Pa ... je ...

Nastavnica: A kako? Opiši nam malo.

Pa ... kad sam mu bacio loptu u zrak, onda ga je ... jadnoga ... lupio avion ...

- Latinski je jezik 1847. g. proglašen hrvatskim.

○ ZEMLJOPIS:

- Prostor gdje se Italija i Hrvatska spajaju na moru zove se EPSKI POJAS.

- Alpske krave su Milke ...

- Pod krmno bilje spada kamilica ... hmm ... aha ... još zelje, kupus i kelj.

- Glavna razlika između nizinske i gorske Hrvatske je ta što u primorskoj Hrvatskoj ima više šuma i nizina.

- U Gorskoj Hrvatskoj prevladava toplinska klima, pa je srednja temperatura тамо možda -3.

- Nastavnica: Što je plima?

To je isparavanje mora! (uvjereni)

Nastavnica: A što je klima:

Hm ... plima i klima ... ista stvar!

Nastavnica: A što je vegetacija?

To je opršivanje vočaka!

Nastavnica: Joooj ... daj...nek' netko ovo zapise kao bisere za list (smijeh)

○ KEMIJA:

- E, kak je mravlja formula?

- Gdje prevladava crno stanovništvo?

U Gornjoj Stubici!

- Koje se more nalazi na sjeveru Afrike?

Sahara.

- Ako miješamo bakar i kositar dobijemo porculan!

○ POVIJEST:

- Što je bilo 22. lipnja 1941?
To je bio datum.

○ ENGLESKI:

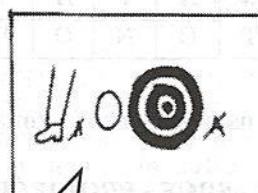
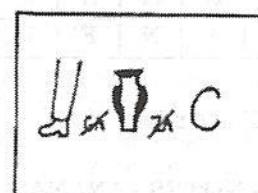
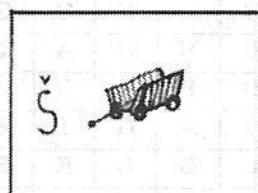
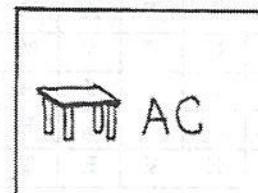
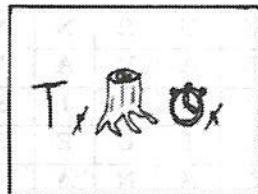
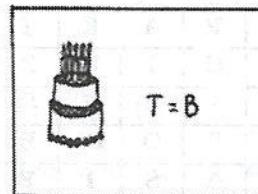
- Učiteljica upravo lista imenik VIII. a razreda i stiže do broja 6. Jedna učenica vikne: O, o ... ja sam na jelovniku ...

○ TEHNIČKI:

- Tehnički: Gorivo za rad nuklearne termoelektrane je URIN!

○ GLAZBENI:

- Moj najbolji pjevač je Petar Graškić (zvani MAHUNAR)

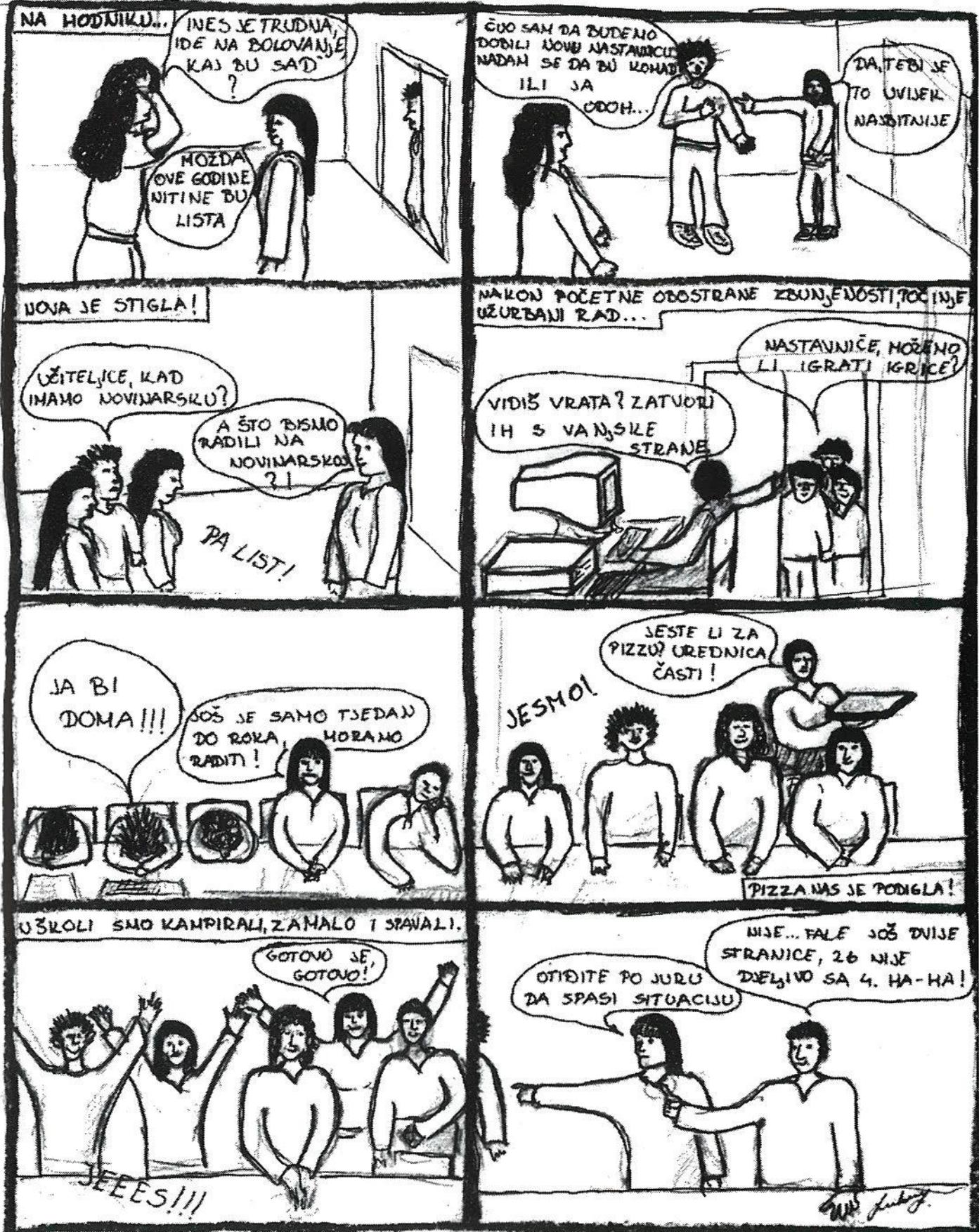

Ivan Dinjar

NAGRADNA PITALICA:
Tko je knjižni moljac s 15.
strane?

Tko prvi točno odgovori na ovu pitalicu dobit
će nagradu u uredništvu školskog lista!

FRKA U UREĐNIŠTVAU LP

JURAJ LUKINA

OVO JE PROSTOR ZA
REKLAMU.

MI REKLAMIRAMO SEBE!

DETALJ IZ ŠKOLSKOG DVORIŠTA
foto: Drago Frajtag